

de set en set

LLUÍS MUNTADA

Salt d'èpoques

Torno a veure el film *Agafa els diners i corre*, protagonitzat i dirigit per Woody Allen. En aquesta pel·lícula, atapeïda de gags i diàlegs hilarants, es ressegueix a manera de documental la biografia de Virgil Starkwell, un delinqüent de baixa estofa, tan incapaç per a tot que ni tan sols aconsegueix tenir èxit en cap dels seus múltiples robatoris, que fan que passi llargues èpoques a la presó. Estrenada el 1969, aquesta pel·lícula ja és a hores d'ara l'involuntari reportatge d'un món desaparegut, irrecuperable. Amb la tecnologia actual, totes les formes de robatori i intents de fuga de la presó protagonitzats per Starkwell són impensables. La manera clàssica de tallar el vidre d'una joieria i estirar-lo fent ventosa és una romanalla entranyable.

“ Sempre ens han commogut els mons que desapareixen o les persones que han experimentat un salt d'èpoques i mantenen un peu a cada banda

Travessar portes i més portes del presidi fins sortir al carrer sense que es dispari el sensor de cap alarma significa retrocedir al pliocè, a l'època en què els ciutadans encara tenien certes possibilitats d'escapar. A *Nit a la terra*, pel·lícula de Jim Jarmusch, un taxista inexpert, un alemany de l'est emigrat a Nova York, no sap guiar-se pels laberíntics carrers d'aquella ciutat i deixa que el mateix client sigui qui condueixi el taxi. És una situació força improbable en el nostre món, on els GPS eviten la pèrdua. «¿Per què no trucava pel mòbil demanant que el rescatessin?», em va preguntar un alumne d'ESO després que llegíssim un fragment de *Robinson Crusoe*. Sempre ens han commogut els mons que desapareixen o les persones que han experimentat un salt d'èpoques i, enmig d'una successió de paradigmes irreconciliables, mantenen un peu a cada banda. Ara, els que superem els quaranta anys d'edat, portem notícies d'un passat recentíssim però poc imaginable per als més joves.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Supeditats a la bici

● Ara que està de moda la bicicleta i que els nostres polítics l'afavoreixen i tots en diuen meravelles, cal veure'n també els possibles punts febles. La bicicleta no és una solució per a llargues distàncies, requereix un mínim de forma física, no permet carregar objectes pesants o voluminosos, no permet portar un passatger addicional (excepte nens petits), incrementen la seva perillositat en cas de pluja i són inútils davant una orografia complexa. No té sentit eliminar desenes d'aparcaments per fer carrils bici, eliminar carrils per als cotxes o limitar la velocitat a 30 només, ja que estem incrementant els problemes de mobilitat. Fins i tot les bicis van més ràpidament que a 30! I hi ha força incivisme per part d'alguns ciclistes. Les bicis surten per tot arreu, poden anar en totes direccions, no fan soroll? Trobo a faltar controls i multes. Per què no és obligatòria una assegurança, l'armilla reflectora i el casc? Per últim, recordar que la Girocleta ha costat més de 500.000 euros. I també estaria bé saber quant val el seu manteniment. Veient l'exemple de Barcelona, caldrà fer-ho molt bé. Als cotxes i als conductors, els governs els crucifiquen, però la demagògia és tal que tots volen afavorir el turisme, els avions, els creuers, el comerç, l'esquí... Això no contamina? Quanta falsedat. / EUGENI DOMINGO. Besenó (Gironès).

L'alcalde de Riudarenes

● El passat 3 de febrer vaig assistir a un ple extraordinari sol·licitat pel grup AIR-PSC en què es demanava la dimissió de la regi-

Voluntat de consens

● L'alcalde de Fontanilles s'admira de la meua capacitat per confondre, quan en realitat és ell mateix qui està confós. Presentar una esmena a la totalitat, o el que és el mateix, proposar que ni es debati el projecte de llei, com ha fet CiU, és una curiosa manera d'estar a favor de la declaració del parc natural.

No es confongui! Perquè dues persones puguin conversar, dialogar, cal que totes dues ho vulguin. Com queda palès en els antecedents del projecte de llei, el Departament de Medi Ambient ha escoltat i ha parlat amb tothom que ha tingut aquesta predisposició.

No s'enganyi! Sempre s'ha dit que es volia aconseguir el màxim consens, conscients que difícilment s'aconseguiria la unanimitat, com malauradament ha passat sempre que s'ha declarat un nou parc natural. Acusa el govern per demanar el tràmit d'urgència. Cal que sàpiga que es fa així per contrarestar el *filibusterisme* de CiU que esgota tots els terminis sistemàticament per endarrerir la tramitació. Afirmar que no s'ha escoltat el territori, menyspreant que el 88% d'aquest hi és favorable (si atenem al tant per cent del parc als cinc municipis que s'han manifestat en aquest sentit).

No cal que s'encomanin a Déu! Encara els queda molta feina per fer. La tramitació parlamentària tot just ha iniciat el seu camí, i voldríem comprovar en la seva compareixença al Parlament quant en són de favorables al parc natural i com es concreten les seves demandes. A canvi, li anticipo que demostrarem que tenim una autèntica sensibilitat vers el territori i la gent que hi viu i hi treballa. Perquè ens mou prioritzar l'interès general i compatibilitzar, en la mesura del possible, els legítims interessos particulars dels diversos sectors econòmics ara existents. Coincidirà amb mi que no és una tasca fàcil, però cregui'm, la nostra voluntat per aconseguir el màxim consens és sincera. / LLUÍS POSTIGO GARCIA. Diputat d'ICV-EUIA al Parlament de Catalunya.

dora d'Urbanisme, Sra. Mònica Bores (CiU), per la construcció d'un habitatge propietat del seu sogre sense llicència municipal. Senyor alcalde, l'espectacle que ens va oferir en aquest ple va ser llástimos. Vostè continua en la seva línia de fer el ridícul. No va saber contestar ni replicar els arguments molt ben presentats pel Sr. Gironès. A més de fer volar coloms tampoc no va saber portar el ple ni fer respectar l'ordre del dia per part de la seva regidora. Per cert, amb molta falta de respecte i educació. Sr. Colomé, vostè està en un carreró sense sortida. La seva

capacitat com a alcalde de sumar errors és impressionant. Per estar en un ajuntament fa falta gent amb molt nivell i categoria, com també amb molt sentit de la responsabilitat, i no polítics com vostè. Senyors de CiU, vostès han violat la llei del transfuguisme amb la col·laboració de la diputada de Girona per CiU Sra. Montserrat Surroca, membre de la comissió del transfuguisme. No representen el poble de Riudarenes, que no els va votar per governar, i a més varen actuar al marge de CiU. La prova la tenim que, amb molt bon criteri, el partit no va creure oportú

substituir-los en el Consell Comarcal en la renúncia del Sr. Ros, com tampoc enviar cap representant de la cúpula de CiU ni representants dels pobles veïns de la comarca a la seva investidura (traïdora) com a alcalde, per la qual cosa hauria de caure-li la cara de vergonya. En política ni es perdona ni s'oblida i, per descomptat, res no surt gratis.

Jo soc cristià i crec en el perdó. Però a vostè no puc perdonar-lo per haver traït el meu poble. / SALVADOR GELMÀ ESTRACH. Riudarenes (Selva).

Grècia i la UE

● El panorama a Grècia és dantesca, amb una economia realment sota mínims. Els estats de la CEE liderats, com sempre, per Alemanya i França, i veient aquest espectacle, acorden un paquet de mesures perquè aquest país no arribi fins el fons del pou. La pregunta és si després de deu anys de l'entrada de la miraculosa moneda única, Europa està abocada al progrés o al tercermundisme. Davant el futur tan prometedor (atur, jubilacions no assegurades...) quin serà el pròxim país que s'haurà de rescatar? Amb aquestes mesures adoptades, les coses es veu que no han canviat. Els més forts són els mateixos que abans de l'euro, i els més dèbils estan pitjor. La classe alta es més alta, la mitjana està a punt de desaparèixer i la baixa és més baixa. Hauré de vigilar si la classe política que governa el continent té prou honor i vergonya per solucionar els problemes actuals, que ja fa temps que duren. I, si no, hem de canviar el sistema. No podem continuar deixant que ens gestionin senyors que hipotequen el nostre futur a canvi de res. Pensem-hi. / MIQUEL BURGAS. Girona.

en sisif | JORDI SOLER

